

I DIN FAMN LYDIA

av

Anna Maria Jóakimsdóttir Hutri

Baserad på en idé av

Anna Maria Jóakimsdóttir Hutri och Maria Salomaa

AM.J.Hutri

Tel:+358 50 553 1947

E-mail:annamariahutri@mac.com

1 INT. KYRKA - DAG

LYDIA (32 år) tränar koncentrerat på orgeln i den lilla kyrkan. Hon improviserar och verkar komponera något atonalt.

En man, GEORG (75 år), stiligt klädd i en läder blazer, kommer in i kyrkan och går fram och betraktar krusifixet vid altaret. Efter en stunds betraktande vänder han sig om ser upp mot Lydia. Deras blickar möts. Han sätter sig att lyssna till Lydias repetition.

Improvisationen går hackigt och hon avbryter hela tiden sig själv och börjar om från början. Mannen sitter kvar och njuter av hennes musik.

BEATRICE (60 år) är uppe vid orgeln och polerar möblerna. Lydia avbryter för att göra en anteckning.

BEATRICE

Är det nytt? Har inte hör den där förut.

LYDIA

Mmm.

Hon tar om från början med en liten förändring men avbryter sig åter. Beatrice betraktar mannen som sitter nere i kyrkan och söker efter om han misstycker med Lydias kakafoniska komposition.

BEATRICE

Borde du spela nåt vettigt när han sitter där nere. Han kanske sörjer eller vill ha lugn.

LYDIA

Ja, ja...

Lydia går över i att spela ett stycke Bach. Georg reagerar på förändringen och lyssnar en stund till hennes tolkning men verkar inte tycka om det och lämnar kyrkan.

Lydia betraktar genom en fönsterglugg hur han åker bort i en Cabriolet.

INT. KYRKA, SENARE - DAG

PRÄSTEN, BESTMANNEN, BRUDGUMMEN, BRUDEN och TÄRNAN kommer in i kyrkan. De är klädda i vardagskläder och repeterar inför bröllop.

Brudgummen utmanar bestmannen på luftboxningsmatch. Bruden och tärnan fnittrar.

Lydia hamrar fram bröllopsmarchen medan bruden går nerför altargången.

(CONTINUED)

CONTINUED:

BJÖRN (32 år) kommer in. Lydia upptäcker honom och förbereder sig på att fly.

BRUDEN

Nej! Otroligt, kunde du komma i alla fall. Du räddar hela bröllopet!

Björn omfamnar dem.

BJÖRN

Jo men för er ställer jag in till och med koncerten i Versailles.

BRUDEN

Har du... verkligen... för oss?

Björn omfanar henne ytterligare en gång.

BJÖRN

Alltid lika godtrogen!

2 INT. I KYRKAN VID ORGELN - DAG

Lydia plockar tyst ihop sina saker och smyger ner för trappan.

3 INT. KYRKA - DAG

Beatrice går en runda för att ställa i ordning några psalmböcker som ligger i en oordnad stapel.

Lydia går förbi Beatrice.

LYDIA

Kommer snart, ska bara...hämta nåt där innifrån.

Lydia försvinner fort in i ett avsides rum. Brudparet, Björn och prästen går ner för altargången.

BRUDEN

Bara det håller sig torrt i morgon.

Beatrice betraktar Björn med ett visst intresse.

BJÖRN

Hej är det inte... Bea? Är Lydia däruppe fortfarande?

BEATRICE

Nej, hon hade lite brottom...

(CONTINUED)

3 CONTINUED:

BJÖRN
Jaha... Men skulle du kunna hälsa
henne att...

BRUDEN
Kommer du Björn, om du ville ha
sjuss alltså...

Björn nickar ett jakande svar till henne.

BJÖRN
...att jag gärna vill träffa henne...
och... säg att jag är inte arg
längre.

Björn lämnar kyrkan.

4 INT. I FÖRMAKET - DAG

Lydia kommer in i det andra rummet, hon står bara still just innan för dörrarna och smygkikar genom dörrsprickan för att se Björn och blivande brudparet försvinna ut genom portarna.

Då går hon lungt och hämtar några notböcker som hon sticker under armen.

5 INT. I KYRKAN - DAG

Lydia går till en annan utgång än den som de andra använt. Hon öppnar dörren och betraktar regnet. Lydia packar notböckerna, hon har under armen, ner i sin väska. Beatrice tar sin ytterrock och kommer efter. De båda tvekar en stund innan de beger sig iväg med hastiga steg över bakgården.

6 INT/EXT. VID SAABEN - DAG

Beatrice väntar i den gröna gamla SAABen. Lydia försöker starta bilen men den går inte igång.

BEATRICE
Tänk att han dyker upp igen! Visste
du det?

LYDIA
Räcker du mig den där?

Lydia tar en särskild trasa öppnar motorhuven och torkar av en kolv.

BEATRICE
"Inte arg längre..." Efter allt han
ställt till med.

(CONTINUED)

6 CONTINUED:

Lydia ger mamman trasan.

LYDIA
Lägger du tillbaka den dit? Du
borde ta den till verkstan, borde
bytas ut alltihop.

BEATRICE
Byta motorn?! Då kan man väl lika
gärna köpa en ny bil.

Bilen går igång efter ett andra försök.

7 INT. I SAABEN - DAG

Bilfärd genom Iniö.

LYDIA
Jag fattar inte vad du ska med den
här bilen egentligen.

BEATRICE
Nå men nu regnar det till exempel
och då kommer den ju till
användning.

LYDIA
Man kan promenera också.

BEATRICE
Tror du han kommit för att träffa
dig?

LYDIA
Knappast!

BEATRICE
Han borde snarare fråga om du var
arg längre...

LYDIA
Gör nu inte det här till nån jäkla
melodram

BEATRICE
Nä, nä, visst.

LYDIA
Sluta! Jag vill inte prata om det,
säger jag. Det var mitt beslut, min
kropp, mitt liv...

Beatrice kastar en blick på Lydia.

(CONTINUED)

7 CONTINUED:

BEATRICE

Ja... Jag kan hoppa av här så behöver du inte vända.

Lydia stannar och Bea hoppar ur.

BEATRICE (CONT'D)

Det var tur att du kom tillbaka hit i alla fall. Jag finns alltid här för dig.

Lydia ser en stund på sin mor och ler mot henne.

8 EXT. UTANFÖR HOSPICE HEMMET - DAG

Lydia kör in och parkerar brevid Cabrioleten. Hon går nyfiket runt om Cabrioleten och kikar in.

9 INT. PÅ HOSPICE HEMMET - DAG

Lydia är på sjukhemmet för att spela för CANCER PATIENTER och VÅRDPERSONALEN. Hospicehemmet liknar en stor privatbostad och är mysig och hemtrevligt inredd. Alla på hemmet har samlats inför spelningen de bär alla plyshdräkter i olika pastellfärger.

ÄLDRE KVINNA

Kära barn, kan du inte spela det som du brukar. Det är så vackert och man blir så glad.

Georg kommer in som siste man följd av en SKÖTERSKA som visar honom allrummet. Sköterskan ger Georg en pastellfärgad plyshdräkt och andra välkomstartiklar.

SKÖTERSKA

Här är allrummet där vi brukar pyssla och det ligger magasin där i hyllan, vi har försökt tillhanda hålla så många som möjligt och du hittar också dagstidningar där till vänster och... Åh förlåt...

Sköterskan upptäcker att hon stört Lydia i sin spelning.

SKÖTERSKA (CONT'D)

Har ni lust att lyssna till koncerten? Ni kan sätta er här.

Han sätter sig längst bak i salen. Lydia börjar spela och avslutar "pot purien" med en melodi från en välkänd musikal. Plötsligt ställer Georg sig upp mitt i Lydias koncert och marsherar därifrån.

(CONTINUED)

9 CONTINUED:

Lydia får rungande applåder.

VÅRDAREN

Du ska inte bry dig om honom. Han har just kommit, så han har det väl inte så lätt. Vi försöker ju göra det så trevligt som möjligt men här på hemmet är det ju ett faktum att de förr eller senare måste se döden i vitögat.

LYDIA

Jo, jag förstår...

Lydia ser neråt korridoren vartåt Georg försvinner.

10 INT. I EN KORRIDOR PÅ HOSPICE HEMMET - DAG

Lydia kikar in genom dörröppningen. Georg håller på att ta på sig sin plyshdräkt. Hon knackar på dörren.

11 INT. GEORGS RUM - DAG

GEORG

Vill inte ha nån midda tack.

Hon går in utan att vänta på svar.

GEORG (CONT'D)

Har jag inte sagt att jag vill bli lämnad i fred... Jasså du?

LYDIA

Förlåt att jag stör men får jag stiga på?

Han fortsätter knäppa koftan.

GEORG

Nå det har du ju redan gjort, Georg angenämt... Det var ju en verkligt intressant tolkning du just framförde, må jag säga. Har du några andra intressanta repertoarer?

Han hostar till och kippar efter andan. Han sträcker sig efter en mask som leder till en syrgastub och tittar menande på Lydia. Hon räcker honom masken och han andas in luften.

Bakom gardinen ser hon ett undanstoppat paket cigaretter. Hon tar fram dem och visar Georg.

(CONTINUED)

11 CONTINUED:

LYDIA
Bra att ha nåt att återställa
balansen med.

Georg rycker åt sig paketet.

GEORG
Lägg dig inte i.

Lydia suckar och lämnar rummet.

12 INT. KÖKET HEMMA HOS LYDIA OCH BEATRICE - KVÄLL

Beatrice ställer en kopp varmt te framför Lydia.

BEATRICE
Du måste vara trött? Varför spänner
du upp det på det där sättet.

Beatrice tar ut hårnålarna ur Lydia hårknut och hämtar en
borste och börjar att kamma ur hennes hår.

BEATRICE (CONT'D)
Jag trodde att Björn bodde i Paris
nuförtiden.

LYDIA
Var har du fått det ifrån? Så vitt
jag vet skulle han till Berlin i
tre år.

Beatrice rycker till.

BEATRICE
Ja, jovisst, men jag tyckte bara
att han pratade om Versailles.

LYDIA
Så du pratade med honom?

BEATRICE
Jag nä då, äh jag vet inte varifrån
jag fick det.

13 INT. HALLEN HEMMA HOS LYDIA OCH BEATRICE - DAG

Lydia speglar sig för att rätta till frisyren och klänningen
inför bröllopskoncerten.

LYDIA
Mamma kommer du?

Beatrice kommer redo att gå.

(CONTINUED)

13 CONTINUED:

BEATRICE
Va du är fin min älskling.

De går ut.

14 INT. I ARBETARFÖRENINGENS HUS - EFTERMIDDAG

I salen sitter BRÖLLOPSGÄSTERNA och avslutar middagen.

Bea går upp på estraden.

BEATRICE
Då är kaffet serverat efter det har
Lydia lovat att spela en liten egen
komposition.

Det går en susning går genom salen, och så fortsätter festen.
Beatrice går iväg.

Lydia går upp på estraden och sätter sig vid ett piano som
står bakom draperierna.

BJÖRN
(o.s.)
Det var väl förträffligt att få
njuta lite konst så där ovanpå
kaffebrödet.

Lydia rycker till. Hon får syn på Björn som komer in bakom
draperierna.

BJÖRN (CONT'D)
Kom igen nu missförstår du mig med
flit.

Lydia sätter sig att spela igenom den egna kompositionen.

LYDIA
Var det nåt du ville?

BJÖRN
Jag hade tänkt överraska dem.

LYDIA
Överraska?

BJÖRN
För gammal ost? De är ju ändå våra
vänner.

LYDIA
De VAR våra vänner?

BJÖRN
Lydia, va inte så tjurskallig.

(CONTINUED)

14 CONTINUED:

Lyda spelar en bit av sin komposition.

LYDIA
vad gillar du den?

BJÖRN
Tj..a. Den är väl inte helt färdig
än.

LYDIA
Nä, jag vet det! Men som
utgångspunkt?

BJÖRN
Jo..visst, men...

Beatrice kikar in genom draperierna.

BEATRICE
Lydia kan du hjälpa mig med
desserten.

Lydia går ut i köket.

15 INT. I ARBETARFÖRENINGENS HUS - EFTERMIDDAG

Björn och Lydia framför ett stycke av J.S.Bach.

Spelningens sista toner runggar ut i arbetarföreningen och
bröllopsgästerna klappar händerna.

Björn och Lydia ställer sig upp för att ta emot ovationerna.
Björn tar tag i hennes hand när de bockar sig. Lydia sliter
sig ur hans grepp.

Det är en uppsluppen atmosfär och några av bröllopsgästerna
går ut för att röka andra talande sinsemellan eller hjälper
att röja för att få ledigt ett dansgolv.

Lydia vänder sig tyst bort och plockar ihop sina saker.

BJÖRN
Tack, jag tror ändå det betyder
mycket för dem att vi gjorde det
här tillsammans.

LYDIA
Tillsammans? Vad vill du mig
egentligen?

BJÖRN
Lydia, jag... Kan vi inte träffas
nere på stranden senare?

(CONTINUED)

15 CONTINUED:

Lydia överväger. Beatrice kommer och Björn lämnar dem men signallerar åt Lydia att de träffas senare.

Beatrice hjälper Lydia att plocka ihop sina saker.

BEATRICE

Det gick ju bra, fast det var väl lite fräckt ändå att hoppa in så utan förvarning.

LYDIA

Tja, jo kanske... Du jag är lite trött...

BEATRICE

Gå du hem och lägg dig... jag klarar det här själv.

Lydia går ut.

16 INT. I SAABEN - KVÄLL

Lydia kör förbi Hospice hemmet. Hon ser Georg tjuvröka i sin bil klädd i plyshdräkten.

17 EXT. PÅ STRANDEN - KVÄLL

Björn och Lydia sitter på stranden. De korkar upp varsin cider. De är fortfarande klädda i frack och finklänning och sitter tysta en stund och betraktar havet.

LYDIA

Jag begriper inte varför man skulle vilja lämna det här.

Paus.

BJÖRN

Fan Lydia va du är bekväm.

LYDIA

Hur orkar du hitta på alla cynismer.

BJÖRN

Skål Lydia, förlåt mig, jag är orättvis.

LYDIA

Orättvis, där sa du nåt...

Paus.

(CONTINUED)

17 CONTINUED:

BJÖRN

Tja... jag var helt enkelt inte beredd på att jag skulle reagera så som jag gjorde.

Paus. Lydia betraktar Björn från sidan.

BJÖRN (CONT'D)

Faderskapet var något betydelsefullt, vackert och jag blev väl besviken när du, utan att ta hänsyn till mina känslor, ville avryta och ta bort det.

LYDIA

Ta hänsyn...?

Paus.

LYDIA (CONT'D)

Du tog jobbet i Berlin. Du valde det själv, fastän att du visste vad det skulle innebära.

BJÖRN

Du kunde ju ha följt med.

LYDIA

Faderskap på distans... vad skulle du gjort, skypeat med ditt nyfödda barn?

Paus.

BJÖRN

Det kändes bra förut när vi spelade...

Paus.

LYDIA

Jag trodde faktiskt att du var kvar i Berlin ännu...

Paus.

BJÖRN

Om sanningen ska fram så har jag faktiskt flyttat hem.

LYDIA

Hem?

BJÖRN

De erbjöd mig en professur.

(CONTINUED)

17 CONTINUED: (2)

LYDIA
 Professur... så fint då.

Björn skrattar åt hennes ironi.

BJÖRN
 Så har jag blivit ombedd att hålla
 en koncert.

LYDIA
 Koncert?

BJÖRN
 Ja, nån vip-grej på koncerthuset.
 Nåt top-möte, politiker,
 diplomater...

Björn tar fram ett inbjudningskort till koncerten. Bilden
 visar en miniatyr av affischen, ett glamoröst porträtt av
 Björn.

LYDIA
 Vilken ful bild, liknar inte dig
 ett dugg.

Paus.

LYDIA (CONT'D)
 Varför står mitt namn här? Har det
 här nåt med mig att göra?

Plötsligt flyger Björn upp.

BJÖRN
 Kom, vi tar ett dopp.

Paus.

LYDIA
 Nä, jag vill inte... Jag har ingen
 baddräkt med mig, ingen handuk
 heller.

BJÖRN
 Kom igen nu Lydia, släpp loss lite.

Björn tar hennes händer och försöker få henne med upp.

LYDIA
 Nä, men... jag vill inte.

BJÖRN
 Det är ju jätteskönt, säkert lite
 kallt i vattnet men... kom nu!

(CONTINUED)

17 CONTINUED: (3)

LYDIA
Nää säger jag!

Björn börjar ta av sig fracken. Björn dyker i vattnet.

BJÖRN
Sisten i är en badkruka! Lydia, kom nu... det är jätteskönt. Va inte så djävla pryd, släng av dig paltorna. Lydia!

Björn simmar.

BJÖRN (CONT'D)
Ska jag behöva hämta dig! Lydia...?
Kom igen, se på mig!

Björn kommer upp ur vattnet och fångar Lydia påväg bort.

BJÖRN (CONT'D)
Va fan kan du inte ens se på mig för.

LYDIA
Jag vill inte... se...

Paus.

BJÖRN
som vanligt är jag en dåre, jubel idiot!

Paus.

BJÖRN (CONT'D)
Fan Lydia du kan verkligen få en att känna sig stor och mäktig.

LYDIA
Vad fiskar du efter egentligen? Det är du som åkt härifrån och inte hört av dig på hela fem år och nu kommer du tillbaka för att...

Paus.

LYDIA (CONT'D)
...för att visa kuken?! Vad vill du att jag ska göra?

Lydia marsherar därifrån och sätter sig i SAABen. Björn tar på sig kläderna.

18 EXT. PÅ STRANDEN VID SAABEN - KVÄLL

Björn kommer fram till Saaben.

BJÖRN
Kanske hade hoppats på nåt svar.

LYDIA
Svar? På vaddå?

BJÖRN
Kyliga oåtkomliga, Lydia.

LYDIA
Du, jag kör dig hem. Jag tror
träffen är över nu, eller va?

BJÖRN
Du tycker väl bara det är patetiskt
alltihop.. Äh, föresten, bry dig
inte om det..

Hon lutar sig över passagerarsätet och öppnar bildörren.

LYDIA
Kom och sätt dig, vad är det du
pratar om?

BJÖRN
Brev, som jag skrivit, du är så
förbannat hård, Lydia.

Han smäller igen dörren och går därifrån.

19 EXT. SAABEN - KVÄLL

Lydia startar bilen och kör ensam genom Iniö.

20 INT. HEMMA HOS LYDIA OCH BEATRICE - KVÄLL

Beatrice sitter framför TVn. Lydia kommer in tar av sig
ytterkläderna och går in i köket.

BEATRICE
Jag trodde du skulle vara hemma när
jag kom. Var har du varit?

Paus.

BEATRICE (CONT'D)
Är du hundrig?

(CONTINUED)

20 CONTINUED:

Man hör ljudet av porslin som går i kras. Beatrice reser sig och går ut i köket.

21 INT. HEMMA HOS BEATRICE OCH LYDIA I KÖKET - KVÄLL

Lydia försöker samla skärvorna från en tallrik.

BEATRICE
Jag ska hjälpa dig, seså, gå du och sätt dig.

LYDIA
Mamma, sluta!

Beatrice avvaktar och betraktar Lydia städa undan skärvorna.

BEATRICE
Hur är det fatt, egentligen?

LYDIA
Ingenting!

Lydia suckar och sätter sig på en stol. Hon lägger skärvorna på bordet.

LYDIA (CONT'D)
Du vill kanske försöka limma ihop den igen?

BEATRICE
Har du träffat Björn?

LYDIA
Varför lägger du dig i, mamma.

BEATRICE
Är du arg?

LYDIA
Arg, nää inte alls, jag förstår bara inte vad det angår dig om jag träffat Björn eller inte.

BEATRICE
Nä förstås, förlåt mig. Jag har bara varit orolig.

LYDIA
För vad då?

BEATRICE
Tja, att han ska göra dig besviken.

Beatrice reser sig upp.

(CONTINUED)

21 CONTINUED:

BEATRICE (CONT'D)
Vill du ha lite te?

Paus.

LYDIA
Han pratade om några brev, vet du något om dem?

BEATRICE
Njää, inte...

LYDIA
Som han sänt från Berlin...

BEATRICE
Jaha... du menar de där... fåniga vykortet, men dem har du ju fått.

LYDIA
Nä mamma, jag har inte fått några vykort.

BEATRICE
Jodå, dom hänger ju där på kylskåpet.

Lydia tittar frågande på Beatrice.

BEATRICE (CONT'D)
Du har ju själv hängt dem där.

Lydia tittar på kylskåpet som är aldeles täckt med vykort.

Lydia går till kylskåpet och rycker bort ett vykort från Berlin och läser på baksidan.

LYDIA
Jag kan inte minnas att jag har läst det här och jag har inte hängt upp det.

Paus.

BEATRICE
Kanske jag hängde upp det, jag kommer faktiskt inte i håg.

Beatrice ställer muggen med te på bordet.

LYDIA
Kommer ihåg?

BEATRICE
Ja, hm, kanske det finns fler.

(CONTINUED)

21 CONTINUED: (2)

LYDIA

Fler?

BEATRICE

Det där från Paris också...

Lydia rycker loss Parisvykortert.

LYDIA

Vad är det du håller på med?

BEATRICE

Men Lydia, vad skulle du gjort blivit hemmafru i Frankrike. Du som jobbat ända sedan du var liten för din musik. Skulle du ge upp allt det för hans skull?

LYDIA

Du menar som du gett upp ditt liv för mig?

BEATRICE

Du behöver inte bli elak. Det har inte alltid varit så lätt, men jag står ändå för det val jag gjorde.

Lydia värjer blicken.

BEATRICE (CONT'D)

Men det betyder ju inte att du måste göra samma misstag. Det skulle varit på bekostnad av ditt eget liv.

LYDIA

Eget liv! Mamma, hur menar du, att bo här hemma hos dig är "ett eget liv"?

Lydia hittar ytterligare ett från Björn. Hon tittar på Beatrice och går ut.

22 EXT. LANDSVÄG I SKÄRGÅRDEN - NATT

Lydia går iväg, klädd i samma klänning hon hade från bröllopfesten.

Hon hör en bil närma sig och sträcker ut armen för att lifta. Cabrioleten kör förbi.

23 EXT. LANDSVÄG I SKÄRGÅRDEN SENARE - NATT

En motorcykelpolis har stoppat Georg och håller i hans körkort.

POLIS
Du har körförbud, jag är tvungen
att dra in det här.

GEORG
Men, för fan, jag måste väl få köra
upp bilen till parkeringen
åtminstone.

Lydia går förbi.

LYDIA
Tack för sjussen!

POLIS
Jag kan tyvärr inte låta dig köra
vidare. Har ni någon som kan köra
bilen åt er?

GEORG
Hör du, vänta lite...

Lydia stannar och tittar skeptiskt på Georg.

LYDIA
Så nu passar det att plocka upp
liftare?

Polisen kör iväg.

24 INT. I CABRIOLETEN - NATT

Georg och Lydia sätter sig i bilen.

LYDIA
Så du vill att jag kör dig
tillbaka?

GEORG
Nej för fan, inte tillbaka dit.

LYDIA
Nähä?

GEORG
Kör till färjeläget.

Lydia startar bilen.

(CONTINUED)

24 CONTINUED:

LYDIA

Ok, men har du nån som kan komma
och möta dig där?

GEORG

Kör nu bara.

25 EXT. VID FÄRJELÄGET - NATT

Lydia parkerar bilen och går ur.

GEORG

Vart ska du?

LYDIA

Det vet jag inte, men en sak är
säker och det är att jag behöver
inte köra bil åt ett surt gammalt
rötägg.

Georg skrattar till. Lydia läser busstidtabellen på en skylt
nära färjan.

GEORG

Jag trodde du skulle hem.

LYDIA

Hem, varför tror du det?

GEORG

Du ser inte precis ut som om du
skulle ut och resa.

Lydia vänder och går.

GEORG (CONT'D)

Vänta...

Paus.

LYDIA

Ok, men bara ombord.

26 INT/EXT. OMBORD FÄRJAN/BILEN - NATT

Lydia sitter tyst på förarplatsen. Georg öppnar dörren för
att röka.

Georg röker och betraktar det mörka havet.

LYDIA

Kommer det verkligen någon och
möter dig på andra sidan.

(CONTINUED)

26 CONTINUED:

GEORG
Tja, kanske.

27 INT/EXT. OMBORD PÅ FÄRJAN/BILEN - SENARE NATT

De sitter tysta i bilen.

Lydia kör av färjan.

GEORG
Du kan stanna därborta.

28 EXT. FÄRJELÄGET FASTLAND - NATT

Lydia återvänder till färjan och går ombord.

Georg lämnar bilen hållande en väska. Han går in i en skogsdunge. Lydia försöker se vart han ska ta vägen.

Hon ser att Georg sätter sig ner bakom ett träd och tar upp något ur väskan. Han kavlar upp ärmen och ser ut att injecera något i armen.

Hon ser Georg försöka resa sig och gå med stapplande steg tillbaka mot bilen. Han tappar balansen och faller.

Färjan ska just avgå men Lydia hoppar iland och springer för att hjälpa Georg resa sig.

GEORG
Äh, va fan!

Han tar sig ur hennes hjälpande hand och marscherar mot bilen. Lydia betraktar färjan som seglar ut ur viken.

29 INT. I CABRIOLETEN - NATT

Georg väntar i passagerarsätet.

LYDIA
Vad är det du har där?

GEORG
Ska du ge blanka fan i!

LYDIA
Ok, vi struntar i det.

Hon ger sig av.

GEORG
Smärtstillande.

(CONTINUED)

29 CONTINUED:

Lydia lyssnar. Hon återvänder till Georg.

LYDIA
Får du verkligen dosera det där
själv.

GEORG
Om jag får själv?

Paus.

LYDIA
Jag menar bara att det lätt kan
bli... fel dos.

GEORG
Det kanske det lätt kan bli.

Paus.

LYDIA
Skulle det inte komma någon.

GEORG
Vem skulle det vara?

Lydia funderar en stund. Hon tar ett djupt andetag och sätter sig i förarsätet.

LYDIA
Ok, jag kör dig till närmsta
sjukhus.

Georg sitter tyst.

30 INT. I CABRIOLETEN - NATT

De kör på en mörk landsväg.

De kör vidare under tystnad. En neonskylt i fjärran börjar teckna bokstäverna till "Karaoke Club".

GEORG
Kör in här.

31 EXT. UTANFÖR KARAOKE CLUB - NATT

Lydia kör in på parkeringen. Bilar och motorcyklar står parkerade och ut genom dörrarna kommer det gäster som vill röka. Några spelar poker på en motorhuv.

GEORG
Häng med!

(CONTINUED)

31 CONTINUED:

Lydia kommer långsamt efter honom.

LYDIA
Det här är ingen bra idé?

GEORG
Va inte så tråkig.

32 INT. KARAOKE CLUB - NATT

De kommer in i lokalen och på scenen gör en äldre kvinnlig strippa sitt sista nummer. Lydia vänder för att gå ut igen.

LYDIA
Det här är inget för mig.

Georg låter henne inte gå utan tar tag i hennes arm och drar henne till sig.

GEORG
Ingen panik.

Lydia följer med Georg till ett bord.

GEORG (CONT'D)
Vad vill du ha.

LYDIA
Vichy vatten bara.

Georg lämnar henne ensam kvar vid bordet. Lydia ser sig omkring.

KARAOKEVÄRDEN presenterar tävlingen och den förste deltagaren går upp och gör sitt nummer.

Brevid sitter en FAMILJ av romskt ursprung. En av de unga sönerna BALTASAR lutar sig mot Lydia med ett hjärtligt leende.

BALTASAR
Vilket nummer har du? Jag har femton men pappa ska upp näst.

LYDIA
Nä, jag har...

BALTASAR
Är det din bil där ute, jävligt stilig! Säljer du den?

LYDIA
Det är inte min.

(CONTINUED)

32 CONTINUED:

BALTASAR

Mofa och mommo drog till Amerika
och bila runt. De skicka alltid
foton när de satt i en Cabriolet,
inte lika snygg som er förstås.

Baltasar räcker fram sin hand.

BALTASAR (CONT'D)

Förlåt, Baltasar.

LYDIA

Lydia.

Georg kommer tillbaka med drinkarna.

LYDIA (CONT'D)

Baltasars pappa ska just sjunga.

Baltasar sätter sig vid deras bord och de skålar.

LYDIA (CONT'D)

Har du spetsat den här?

GEORG

En liten en kan väl inte skada.

Baltasars pappa sjunger med en djup stämmma. Några dansar på
dansgolvet framför den lilla scenen.

GEORG (CONT'D)

Jag anmälde dig. Du har nummer tio.

LYDIA

Vad pratar du om?

GEORG

Det är bara att ställa sig och dra
igenom texten, och du är ju
musikalisk...

LYDIA

Aldrig i livet!

Georg skrattar åt hennes motstånd.

LYDIA (CONT'D)

Det där får du stå för själv.

GEORG

Skål Lydia.

BALTASAR

Får jag lov?

Lydia sitter kvar.

(CONTINUED)

32 CONTINUED: (2)

GEORG

Kom igen, nu får du välja, sjunga
eller dansa, vilket vill du?

Lydia överväger.

LYDIA

Ok då.

Hon tar Baltasars anbud. Karaokevärden ropar upp nummer tio men Lydia skakar på huvudet åt Georg. Baltasar är en gud på att dansa och trycker Lydia allt närmare och närmare sin kropp.

Efter en stund går Georg fram till dem.

GEORG

Nu tror jag det är min tur.

Nästa tävlande väljer en rocklåt och Lydia börjar skrattande dansa i takt till den snabba rytmen. Georg försöker dansa med men efter en kort stund är han andfådd men fortsätter ändå. Plötsligt drabbas Georg av andnöd.

Georg segnar långsamt ner. Han försöker finna en stol att stödja sig mot men faller i golvet. Baltasar och hans bröder kommer till undsättning. Georg väser nära avsvimningspunkten.

GEORG (CONT'D)

Luft, luft, jag måste få luft! Var
är... min dotter?

33 INT. SJUKHUSETS VÄNTHALL - NATT

Lydia sitter på en bänk. En LÄKARE kommer emot Lydia.

LÄKAREN

Han har hämtat sig, behövde syrgas.

Läkaren lägger armen om Lydia.

34 INT. SJUKHUSETS KORRIDOR - NATT

De går genom sjukhuset.

LÄKAREN

Är ni familj?

LYDIA

Nja, jo... då, vi är... familj.

(CONTINUED)

34 CONTINUED:

LÄKAREN

För vi kan inte släppa in obehöriga
vet du... men han frågade efter sin...
dotter... småcellig cancer, som du
förmodligen vet har han ju inte
långt kvar, kanske tre, kanske ett
halvt år inte mycket mer.

De kommer fram till Georgs rum.

35 INT. GEORGS SJUKHUSRUM - NATT

Georg ligger blek och hålögd och andas tungt genom en mask.
Lydia sätter sig på stolen bredvid hans säng.

GEORG

Skulle du inte tillbaka hem?

LYDIA

Jag tänkte att...

GEORG

Du ljög för att komma in?

LYDIA

Jag ljög?

GEORG

Om att vi är familj?

LYDIA

Du ljög! Jag... behöver inte ens vara
här!

GEORG

Men du kom ändå.

Paus.

LYDIA

Har du ingen som du kan ringa?

GEORG

Vad ska jag med medlidande, det
handlar bara om rädslan att bli
lämnad ensam?

LYDIA

medlidande... Vad syftar du på?
Trodde du att jag...

GEORG

Bra då vet vi var vi står.

(CONTINUED)

35 CONTINUED:

Georg tystnar och blundar. Lydia tar upp sin mobiltelefon och börjar leta bland Georgs tillhörigheter.

GEORG (CONT'D)

Det är så djävla irriterande...att behöva slå upp ögonen, när det är just en sån stund som är vackrast att dö i.

Paus.

GEORG (CONT'D)

Här vilar en utjänt mänskrokropp.

Lydia hittar en plånbok i Georgs väska. Hon hittar ett visitkort.

BJÖRN

Lydia...

LYDIA

Hangö.

GEORG

Det är inte så lätt som du tror...

LYDIA

Känner du nån i Hangö?

GEORG

Men för dig är det ju en annan sak... vi känner ju inte varandra...

Paus.

GEORG (CONT'D)

När jag somnat så vrider du bara fullt upp...

Paus.

LYDIA

Bara vrida upp?

Georg ser på henne men värjer blicken.

LYDIA (CONT'D)

Ja men... du kan väl... ändå inte mena...

GEORG

En gammal sjuk jävel mer eller mindre?

Lydia slänger plånboken på sängen och går ut.

(CONTINUED)

35 CONTINUED: (2)

LYDIA

Du kan förresten själv ringa!

36 INT. SJUKHUSKAPELL - NATT

Lydia vandrar genom sjukhusets korridorer. Hon hittar ett rum där det står ett piano som hon sätter sig vid. Hon trycker på lite tangenter men börjar sen spela sin egna komposition (samma som hon tränat på tidigare). En sköterska kommer dit och avbryter. Lydia rycker till.

LYDIA

Jag måste gå tillbaka till honom.

SKÖTERSKA

Sjukhuset har särskilda besökstider... jag tycker du ska åka hem och se till att själv vila lite.

LYDIA

Jag måste väl få gå in till honom, han kanske ligger och dör där inne helt ensam.

SKÖTERSKA

Det är ingen fara med honom just nu. Han är bara trött.

Sköterskan fattar tag om Lydias axlar och för henne ut i korridoren.

SKÖTERSKA (CONT'D)

Om du vill kan du vila ute i vänthallen.

37 INT. SJUKHUSETS VÄNTHALL - NATT

Lydia sover i vänthallen. Hon väcks då en HÖGGRAVID KVINNA sätter säg på en stol mitt för Lydia och lutar sig huvudstupa fram. En nioårig FLICKA tar en inskrivnings blankett att fylla i och sätter sig brevid mamman.

FLICKAN

Vilken blodgrupp?

MAMMAN

Samma som du min älskling.

FLICKAN

Ja just det, rhesus negativ...

MAMMAN

Väntar du på mig här?

(CONTINUED)

37 CONTINUED:

FLICKAN

Nä... jag lämnar dig inte, mamma,
tänker följa med!

MAMMAN

Lilla älskling, det går inte, du
kan bli rädd.

FLICKAN

Det är du som ska föda, inte jag
och vad är det du vill skydda mig
ifrån som jag ändå måste gå igenom
nån gång.

MAMMAN

Men...

FLICKAN

Du har bara mig och jag tänker inte
gå, fattar du!

Flickan tar en åsidosatt rullstol och hämtar mamman. Lydia betraktar flickan köra sin mamma till hissen.

Lydia hämtar en rullstol och smyger iväg förbi sköterskorna.

38 INT. GEORGS SJUKHUSRUM - NATT

Georg sitter upp i sängen han håller just på att få på sig en sjukhussärk då Lydia kommer in.

LYDIA

Hade du tänkt stanna?

GEORG

Vad håller du på med?

LYDIA

Jag kan inte lämna dig här. Vem vet
du kanske själv börjar skruva lite
på den där dosmekanismen.

Hon drar ut kanylen ur hans arm och hjälper honom att sätta sig i rullstolen.

När Lydia skyndar sig att packa läderväskan ser hon sprutorna och morfinampullerna i botten. Hon tvekar en stund men täcker över dem med kläderna. Hon tittar på syrgastuben med slangen till masken och lyfter upp den och lägger den i Georgs knä.

De lämnar rummet.

39 INT. SJUKHUSETS VÄNTHALL - KVÄLL

De kör förbi sköterskorna som sticker ut huvudet ur luckan.

SKÖTERSKA

Hallo så där kan ni inte göra...ni
måste skrivas ut först...Herr
Brandes!

Lydia ökar farten ut genom dörrarna.

40 EXT. UTANFÖR SJUKHUSET I ÅBO - KVÄLL

Cabrioleten står parkerad utanför och Lydia öppnar passagerardörren och hjälper Georg att sätta sig. Hon lägger syrgastuben i baksätet och fäller i hop rullstolen.

LYDIA

Ska jag ta med mig rullstolen
också?

GEORG

Jag har väl inte blivit lam heller?

Sköterskan och läkaren jagar efter bilen. Lydia startar bilen och kör iväg från sjukhuset.

41 INT. I CABRIOLETEN - KVÄLL

De kör längs en mörk landsväg. Lydia sneglar på Georg som fortfarande är klädd i sjukhussärken.

42 EXT. PÅ EN STRAND NÄRA HANGÖ - GRYNING

Bilen är parkerad intill stranden.

GEORG

Jag vet ett ställe där, Solkatten,
jättegoda våfflor.

Georg låter vågorna skölja över hans fötter. Lydia rotar genom grejerna i bilen.

LYDIA

(för sig själv)
Jag tyckte att jag lade dem här
nånstans. (ropar åt Georg) Våfflor?

Hon drar fram Georgs byxor och skjorta.

(CONTINUED)

42 CONTINUED:

GEORG

Ärligt talat är jag förbannat rädd
för att dö... tanken att upplösas i
kyla och tomrum... mitt medvetande
som släcks utan att lämna ett spår.

Paus.

GEORG (CONT'D)

Vilket meningslöst, futtigt, litet
liv.

LYDIA

Här.

Lydia räcker honom kläderna.

GEORG

Vad då, gillar du inte klänningen.
Den är väl praktisk. I själva
verket är det hela mycket enkelt.
Människan är en slags vandrande
kompostor och grunderna för den
mänskliga existensen är alltså att
hålla cirkulationen i omlopp. Och
för detta är ju klänningen
idealisk.

LYDIA

Är du nu helt säker på att du inte
vill byta?

Georg tar kläderna på sig.

GEORG

Och så en dag slutar man att vandra
och cirkulationen avstannar men
komposteringen består, man smälter
samman med naturen så hon kan
modelera något helt nytt av leran.
Sen är det bara att dö och låta sig
utplånas.

Georg sätter sig i bilen.

LYDIA

Det där är bara kall nihilism.

GEORG

Nihilism, varför inte? Allt kommer
tillslut att glömmas bort, även vår
löjliga lilla mänsklighet.

LYDIA

Jag vill ändå tänka att varje
människa är unik.

(CONTINUED)

42 CONTINUED: (2)

GEORG

Unik? Om varje människa var unik skulle ordet helt förlora sin betydelse.

LYDIA

Nej, utan unik, som i att varje människa har en uppgift.

GEORG

Och din uppgift?

LYDIA

Visst finns det mer än så att leva för.

GEORG

Jodå, våfflor, jag säger ju att de är jättegod.

Georg vinkar in henne att sätta sig i bilen.

43 EXT. PÅ EN TERASS I HANGÖ - DAG

Georg och Lydia sitter på en terass och äter våfflor. På husväggen sitter affisch med reklam för Björns konsert med Lydias namn som ett av nummren. Lydia betraktar affishen.

GEORG

Är inte det ditt namn? Lydia Menander.

LYDIA

Han har inte ens frågat mig om jag vill.

GEORG

Vill...?

Paus.

LYDIA

Vet du nåt om komposition?

Paus.

LYDIA (CONT'D)

Jag har hållt på att skriva på ett stycke men har liksom... kört fast.

GEORG

Och du vet inte hur du ska gå vidare?

(CONTINUED)

43 CONTINUED:

LYDIA

Nä det blir ingenting, allt blir bara banalt.

Paus.

GEORG

Har du så höga tankar om dig själv att inget duger?

LYDIA

Det var inte så jag menade.

GEORG

Det bästa är faktiskt banalt. enkelt. Okonstlat. rakt-ur-hjärtat. banalt!

Georg tänder en cigarett.

GEORG (CONT'D)

Som din kompis där. Banalt är sånt man begriper sig på.

Lydia tittar på hans rykande cigarett.

LYDIA

Det där är väl lite onödigt.

Röken irriterar hans lungor och han kippar efter andan.

LYDIA (CONT'D)

Ska jag hämta syretuben?

Georg återhämtar sig.

GEORG

Vilket jävla daltande.

Paus.

LYDIA

Om du vill så kan jag köra dig tillbaka till sjukhuset?

GEORG

Ge hit bilnycklarna, va du är dum, lilla dumma flicka.

Lydia ser på Georg.

GEORG (CONT'D)

Lägg undan den där hundblicken, ge dig iväg, jag behöver inte nån djävla gråterska.

(CONTINUED)

43 CONTINUED: (2)

Lydia reser sig, gräver fram nycklarna och går därifrån.

44 INT. TÅGSTATIONEN - DAG

Lydia köper en biljett.

LYDIA
En enkel till Åbo, vet du om
Iniöbussen fortfarande stannar
framför centralstationen.

BILJETTFÖRSÄLJERSKA
Nä, de bygger om, du måste över
torget.

Biljettförsäljerskan räcker henne biljetten.

BILJETTFÖRSÄLJERSKA (CONT'D)
Från spår ett, trevlig resa.

Lydia tar fram telefonen ur fickan och trycker in pinkoden.

LYDIA
Hej mamma.

BEATRICE
(O.S.)
Lydia! Herre gud var är du
nånstans!

LYDIA
Förlåt mig för det jag sa. Jag
ville inte såra dig men jag blev
bara så arg. Du förresten, jag har
inte så mycke batteri...

BEATRICE
(O.S.)
Jag ringde till Björn, var så
orolig och sen berättade jag som
det var.

LYDIA
Som det var?

BEATRICE
(O.S.)
Ja, att du inte... Att jag... Han bad
mig hälsa att du ska höra av dig,
han vill gärna ha dig på nån
koncert i Helsingfors. Lydia,
vilken chans.

LYDIA
Mamma, nu lägger du dig i igen...

(CONTINUED)

44 CONTINUED:

Telefonen dör. Lydia suckar.

En ung kvinna som har ett SPÄDBARN i ett tygstycken om magen, kommer in på stationen.

Lydia rycker till av vreden i kvinnans röst. Kvinnan, ELLA (19 år), är lång och utmärklad. Hon har ett halvlångt stripigt hår som inte kammats. Hennes kläder sluter tätt om den magra kroppen.

ELLA

Bara för att du lägger dig under en
bänk och sover när du är full så
gör det dig inte till uteliggare.
Upp med dig!

Kvinnan sparkar på något som liknar en hoprullad trasmatta under en av bänkraderna närmast väggen. Mattan rör sig inte ur fläcken.

ELLA (CONT'D)

Hör du inte? Upp med dig!

Mattan rör sig fortfarande inte men börjar tala.

ELIAS

Gå bort.

ELLA

Jag blir så arg, det där är ju
patetiskt.

ELIAS

Gå hem.

Kvinnan är helt desperat av ilska och försöker få mattan att rulla ut på golvet. Till slut lyckas hon och en lång mager men senig man, ELIAS 25 år, i tunna långkalsångsliknande klädsel ligger mitt på vänthallsgolvet. Han har inte gjort motstånd och inte heller protesterar han nu då hon rullat ut honom. Han ligger kvar.

ELIAS (CONT'D)

Koncentration är ett mycket
komlicerat tillstånd och uppnås
bara genom svårbemästrade medel.

ELLA

Hela den här idén är idiotisk,
idiotisk, hör du mig, IDIOTISK, och
jag...

ELIAS

Du ser inte hela bilden.

(CONTINUED)

ELLA

Vad finns det att se, hela bilden!
Ser en människa som kastar bort
sina goda egenskaper.

ELIAS

Konst är ett själsligt tillstånd
inte illustrationerna av
tillståndet, en marmorskulptur, en
tavla på en vägg, en skönlitterär
bok, fåfänga att tro att den ena
eller andra illustrationen skulle
vara närmare tillståndets sanna
väsen...

ELLA

Vilka tomma ord allt för att
rättfärdiga det faktum att du
egentligen sover bort ditt liv.

ELIAS

...Materiella egenskaper,
egenskaper som skapare av något
materiellt, nåt materiellt som kan
gagna nån annan, ett objekt som nån
kan sko sig på och sälja till någon
som aldrig tänkt en ren tanke.

ELLA

Hon här existerar, om än du tänkte
tusen rena tankar så finns hon.

Elias ger upp och sätter sig på en av bänkarna.

ELIAS

Hade jag vart munk, hade vi kunnat
kalla det meditation.

Barnet börjar GRÅTA.

ELLA

Svikare!

Ella går därifrån. Elias sätter sig på bänken framför Lydia.

HÖGTALARRÖST

(O.S.)

Resande mot Åbo. Tåget avgår från
spår ett om två minuter.

ELIAS

Hur hade du tänkt dig livet skulle
bli?

Kort paus.

(CONTINUED)

44 CONTINUED: (3)

ELIAS (CONT'D)
 Inte tänkt alls, så du ska bara
 låta det gå dig förbi? Vi ses.

Elias går ut samma väg som den unga kvinnan.

Lydia går ut till perongen.

45 EXT. PÅ PERONGEN - DAG

Lydia går fram till tågdörren. En konduktör ska just stänga den.

KONDUKTÖR
 Ska du med?

Lydia skakar på huvet och går därifrån.

46 EXT. HANGÖ - DAG

Lydia vandrar långsamt genom Hangö. Hon hör musik och ser en skara människor trängas på terrassen för att komma in på restaurangen.

Lydia går in

47 INT. MAGASINET - KVÄLL

Lydia får syn på Georg. Han sitter med KRISTIN (55 år). De vänslas och ser ut att ha roligt tillsammans.

Ett band av utklädda skådespelare framför en musikalisk sketch. ROGER (25år), SOFIA (26 år), ESTHER (22 år) och MAGNUS (23år).

Föreställningen tar slut och publiken strömmar ut ur restaurangen. Till slut märker Georg att Lydia tittar på honom.

Skådespelarna packar ihop sina grejer och flackar av och an i rummet.

LYDIA
 Tack för föreställningen.

ROGER
 Tyckte du om det?

LYDIA
 det var fint... eller roligt menar jag, avväpnande och... roligt. Rolig föreställning!

(CONTINUED)

47 CONTINUED:

Alla stannar upp, tysta och stirrar på henne.

MARKUS

Hon tyckte inte om det.

SOFIA

Jag sa ju att vi skulle skita i det i år.

MAGNUS

Varför är det ingen som säger något, alla bara klappar artigt.

Roger härmar skillnadssvenska. *(anm. med Skillnadssvenska menar jag det affekterade sätt av förvriden finlandssvenska som man talat på scenen på Svenska Teatern. Begreppet har jag hämtat från E. Söderblom)*

ROGER

Bravo så påhittiga de är de där skådiispielarna.

ESTHER

Jag tror inte hon menade det så alvarligt, jag tyckte inte hon sa helt på det sättet.

ROGER

vilka diskurser, vilket lingvistiskt kaos.

Roger går upp på scenen och de fortsätter härma skillnadssvenskan.

ROGER (CONT'D)

Ack, konstnärens stretande, likt en lus i myrstackens fäbod, skola lyftas av den nitiske myran upp till bladets rand, låta lusen bearbeta livets svårsmälta grönska så att myrorerna kunna njuta konstnärens söta spillning.

SOFIA

Och fågel folkpensionsanstalt och fågel lönekoeficient upplysa oss om att vi borde, som myrorerna, blivit merkonomer...

ESTHER

O tagit vårt samhälleliga ansvar, inte bara legat på rygg och vegeterat.

KRISTIN

Så, så kära vänner, vi får gå vidare här kan vi inte bli kvar.

(CONTINUED)

47 CONTINUED: (2)

MAGNUS

Och lusen måste lära att göra rätt för sig som alla andra, men han får gärna fortsätta sin konstnärliga "produktion" som ger sötma och flärd åt vardagen, så länge det inte belastar samhällsekonomin.

Skådespelarna är först ut efter dem kommer Kristin.

KRISTIN

Hämta med er maten. Jori, får jag nycklarna till bilen.

Sist kommer Lydia och Georg.

LYDIA

Jori?

GEORG

Va roligt du kom.

48 EXT. HANGÖSTRANDEN - KVÄLL

De kör ner på stranden och killarna börjar göra upp en eld.

SENARE.

Alla sitter runt lägerelden och grillar. Esther kastar en korvbit på Magnus. Han jagar henne.

Roger tar fram en gitarr och börjar spela.

ROGER

Spelar du något?

LYDIA

Nja, inte egentligen...nä.

ROGER

Bra!

Han räcker henne en träflöjt. De jammrar en stund.

MAGNUS

(till Georg)

Kan du inte sjunga för oss.

Magnus tar flöjten och spelar "Edelweiss".

GEORG

Äh, för satan.

(CONTINUED)

48 CONTINUED:

KRISTIN

Du vet, vi brukade uppträda
tillsammans hela gänget, fan Jori,
det är evigheter sen.

LYDIA

Jag visste inte att du också gjort
musikaler.

GEORG

Påminn mig inte.

Magnus fortsätter spela "Edelweiss".

GEORG (CONT'D)

Men för i helvete kan du inte sluta
spela den där plågan.

KRISTIN

(åt Lydia) Han är så stingslig. (åt
Georg) Kom Jori och lägg dig här i
min famn, gamla gubbstrutt.

GEORG

Gubbstrutt? Skratta ni bara!

Georg lämnar dem och går ner till vattenbrynet.

KRISTIN

Nu går han iväg för att spela
förorättad och om någon kommer för
att be om ursäkt, tycker han sig
segra och blir elak... sitt kvar du.

49 EXT. VID VATTENBRYNET HANGÖSTRANDEN - KVÄLL

Lydia tittar efter Georg samtidigt som hon fortsätter att
jamma med de andra.

Under tiden går Georg ensam ner till vattenbrynet. Han tar av
sig sina skor och strumpor och låter vattnet skölja över hans
fötter samtidigt som han lyssnar till de vackra men märkliga
tonerna Roger och Lydia åstadkommer.

Så börjar han knäppa upp skjortan, tar den av sig likaså
byxorna allt vikt i en prydlig bunke på stranden. Solen har
gått ner för en stund sedan, och han njuter av den blå färgen
i ljuset, i vattnet, i musiken.

Han går långsamt ut i havet. Han simmar så långt ut att han
inte bottnar och låter sig där flyta på rygg samtidigt som
han sluter ögonen. Han provar att långsamt sjunka inunder
vattenytan.

50 EXT. VID BRASAN HANGÖSTRANDEN - KVÄLL

Magnus upptäcker Georg först.

MAGNUS
Vilken bra idè!

ESTHER
Va skönt det ser ut!

Skådespelarna rotar fram sina handdukar, tar av kläderna och springer ner i vattnet.

KRISTIN
Vill du låna den här?

Kristin tar fram en handduk åt Lydia. Lydia lindar in sig i handduken och tar av sig kläderna.

51 EXT. UTE I VATTNET HANGÖSTRANDEN - KVÄLL

Georg störs i sitt projekt att sjunka.

ESTHER
Farbror blir väl inte ledsen för
att vi kommer o håller dig
sällskap?

SOFIA
Underbart, det finns inget vackrare
än dessa blåa nätter.

ROGER
Vet jag nu nånting, som är
vackrare.

Roger omfamnar Sofia bakifrån och hon reagerar med flykt. Jakten och vattenkriget bryter ut i full utblåsning. De har redan glömt allt om Georg. Georg drar sig undan irriterad av att ha förlorat koncentrationen och förlorat stundens magi.

52 EXT. HANGÖSTRANDEN NERE VID VATTNET - KVÄLL

Hon kommer ner till vattnet med handduken tätt virad omkring sin kropp.

Georg ser på de badande på väg upp ur vattnet.

LYDIA
Du tog väl inte det där så hårt?

Lydia tar några steg ut i vattnet men kastar en skygg blick på Georg.

(CONTINUED)

52 CONTINUED:

GEORG

Det är väl bäst att du skyler din kropp, för vi är ju många här som kommer att bli mycket förargade.

Paus.

GEORG (CONT'D)

Du får väl simma ut med handduken på.

LYDIA

Vad är det du försöker säga?

GEORG

Skrämmer det dig?

LYDIA

Va menar du, vad angår det dig?

GEORG

Du är rädd!

LYDIA

Rädd?

Paus.

Hon knyter upp handduken och kaster den på stranden.

LYDIA (CONT'D)

Så! Nöjd?

Lydia simmar ut i vattnet.

Georg hämtar handduken. Lydia kommer upp ur vattnet och stannar framför Georg.

LYDIA (CONT'D)

Och du då? Fluktar, klämmer nån gammal flamma på bröstet, bara några timmar efter att du bönat mig hjälpa dig ta en överdos...

Paus.

LYDIA (CONT'D)

Ska du ge mig den förbannade handduken nån gång?!

Hon rycker den åt sig. Lydia hämtar sin klänning och vandrar iväg upp mot vägen.

GEORG

Lydia?

(CONTINUED)

52 CONTINUED: (2)

LYDIA
Dra åt skogen!

Georg tittar på Kristin som ligger vid lägerelden, sen ser han efter Lydia.

53 EXT. HANGÖSTRANDEN VID BILEN - KVÄLL

Georg kör hackigt i Cabrioleten. Han försöker hinna i fatt Lydia som går ner för landsvägen.

54 INT/EXT. I CABRIOLETEN - KVÄLL

Georg kör parallellt med Lydia.

GEORG
Vänta, jag... förl... jag kan sjussa dig hem, om du vill?

Lydia stannar.

LYDIA
Sjussa mig hem? Du kan ju inte ens köra den där jäkla bilen... förresten ska jag inte hem.

GEORG
Nämen, så bra då.

LYDIA
Bra?

Georg kommer ut ur bilen.

GEORG
Ja, för då kan ju du köra.

LYDIA
Hur kan du dra den slutsatsen?

Georg sätter sig i passagerarsätet.

LYDIA (CONT'D)
Du är hopplös!

Hon sätter sig vid ratten.

LYDIA (CONT'D)
Jag kommer ingenvart...

GEORG
Du kan ju försöka lägga in kopplingen.

(CONTINUED)

54 CONTINUED:

LYDIA
Haa haa, jätte roligt, spara
spetsfundigheterna.

Hon stänger av motorn.

LYDIA (CONT'D)
Det känns som om jag flyr, parerar
genom att glida undan...

GEORG
Säg som det är istället.

LYDIA
Säga vaddå!?

GEORG
Du flyr från ett ärligt möte, rädd
för att inte ha något att erbjuda.

LYDIA
O de fina råden ska komma från dig?

GEORG
Anfall du bara, det är ett steg i
rätt riktning.

LYDIA
Så du rekomenderar dina elakheter?
Menar du att det skulle va något
att bjuda på?

GEORG
Mina elakheter för att komma en
annan människa närmare är trots
allt bättre än din vänlighet för
att snabbt komma undan och skapa
ett tryggt avstånd.

Paus.

LYDIA
Så jag har blivit din chaufför nu,
nå vartåt ska herrn?

Lydia startar motorn och kör iväg.

55 EXT. LANDSVÄG - NATT

De kör förbi en bensinstation och fortsätter genom landskapet
i sommarnatten.

56 INT. I CABRIOLETEN - NATT

GEORG
Jag tror du får tanka snart.

LYDIA
Det ser ut att räcka ännu.

Georg lutar sig över Lydia och knackar på mätaren som reagerar och sjunker ner under den röda linjen.

LYDIA (CONT'D)
Fan Georg det kunde du väl sagt lite tidigare!

De vänder och kör tillbaka.

57 EXT. BENSINSTATIONEN - NATT

Lydia tankar.

LYDIA
Ska jag hämta kaffe åt dig också?

Georg nickar.

58 EXT. VID BENSINKIOSKEN - NATT

På väg in i kiosken möter hon Elias.

ELIAS
Har du eld?

Paus.

ELIAS (CONT'D)
Sa jag inte vi skulle träffas igen.

LYDIA
Fråga honom.

Lydia pekar på Georg.

59 INT/EXT. VID CABRIOLETEN - NATT

Lydia kommer tillbaka med två muggar kaffe. Elias röker på en hemrullad cigarett. Georg räcker honom pengar och får några hemrullade cigaretter istället. Elias nickar åt dem och lommar iväg.

LYDIA
Du ska väl inte röka dom här inne?

(CONTINUED)

59 CONTINUED:

Georg lägger tobaken i handskfacket och lägger sig sen på baksätet.

GEORG

Du jag tar och knyter mig.

60 INT/EXT. BILFÄRD GENOM HELSINGFORS - MORGON

Rusningstrafik i Helsingfors. Människor, cyklister, bilar och bussar om vartannat.

Lydia parkerar. Hon knuffar lätt på Georg som vaknar till.

GEORG

Är vi framme?

LYDIA

Jag vet ju inte vart du ska.

Georg sätter sig upp och ser sig omkring.

GEORG

Jag har nåt jag vill visa dig, ner för backen där, och ta till höger i korsningen.

61 EXT. KYRKOÅRD GEORGS GRAVSTEN - MORGON

Georg och Lydia betraktar skriften på en gravsten. Det står Georg Brandes född 19 februari 1927, resten blankpolerad svart granit.

LYDIA

Kan man beställa såna innan man är död.

GEORG

Tja, det skulle väl bli ganska svårt om jag väntade tills efter jag dött.

LYDIA

Är det här nån slags självironi? Så det var hit hela resan barkade hän?

GEORG

Tja förr eller senare, det är väl uppenbart. Titta vad jag tog med.

Georg drar med Lydia bakom gravstenen och de sätter sig.

GEORG (CONT'D)

Bästa stället.

(CONTINUED)

61 CONTINUED:

Han tänder och tar ett djupt andetag och räcker över rullen åt Lydia.

GEORG (CONT'D)

Jag tycker du ska göra koncerten.

LYDIA

Nä tack, jag tror in...

GEORG

Va inte så pryd, mamma ser dig inte.

LYDIA

För vem gör vi det egentligen. Varför gick du och ställde dig på scen, varför spelar jag inte bara hemma i mitt rum.

GEORG

Tja, kyrkoglar är kanske lite svåra att flytta med sig hem.

Hon räcker tillbaka rullen.

GEORG (CONT'D)

En gång till får du allt försöka.

LYDIA

Men spelar det verkligen nån roll om åtta människor lyssnar eller om tvåtusen lyssnar, jag kommer ju inte att spela bättre för det.

Paus.

LYDIA (CONT'D)

Tvåtusen kompromisser.

GEORG

Tvåtusen möten som du är rädd för, tror du dig ha funnit en sanning så är den ingenting om ingen annan ser den.

Paus.

LYDIA

Så du menar att min musik påverkas om den upplevs av en annan människa.

(CONTINUED)

61 CONTINUED: (2)

GEORG

Det är hela förutsättningen för
att det överhuvudtaget kan kallas
för musik, ditt ego har ganska lite
med saken att göra.

Georg ställer sig upp. Han tar ett sista bloss på cigaretten
och fimpar.

LYDIA

Dina lungor måste ju vara helt
svarta vid det här laget. Snart är
du väl i det tillståndet att du
inte ens behöver kremeras.

Paus.

GEORG

Kremeras? Jag ska minsan ligga
raklång härunder och bespisa ett
par hundra generationer fluglarver...

Paus.

GEORG (CONT'D)

Kom, nu äter vi lite frukost.

62 INT. HOTELL SVITEN - MORGON

Lydia och Georg avslutar frukosten vid ett uppdukat bord.
Georg fyller ett sista glas med skumpa åt Lydia. Lydia synar
sin solkiga klänning. Georg sätter på musik.

LYDIA

Det här går aldrig! Skål.

GEORG

Får jag lov.

De dansar. Lydia vilar sitt huvud på hans axel.

GEORG (CONT'D)

Vill du faktiskt göra den där
koncerten med Björn?

LYDIA

Fast Nu är det nog försent, jag kan
ju inte komma så här.

GEORG

Nä det förstås, jag tycker du ska
åka hem och bli dyrkad av mamma och
vännerna, det är tryggt, ingen som
ifågasätter vad du gör.

(CONTINUED)

62 CONTINUED:

LYDIA

Dyrkad?

GEORG

Vad är det om då?

LYDIA

Klart jag har hoppats på en sån här chans. Med Björn, på Koncerthuset.

Hon slutar dansa.

GEORG

Så det är bara vanlig hederlig rampfeber?

LYDIA

Nä jag orkar inte mer, du får förlåta mig men jag måste... bara... en liten stund.

Hon vänder ryggen åt Georg.

LYDIA (CONT'D)

Kan du...

Han knäpper upp klänningen och hon hänger den över en stolsrygg.

Hon lägger sig på sängen. Georg lägger täcker över henne och stryker henne över kinden. Hon somnar genast.

Georg tittar på klänningens fläckar. Han går ut ur rummet med klänningen i famnen.

63 INT. HOTELL SVITEN - DAG

När Lydia vaknar ser hon klänning hänga på garderobsdörren alldeles nytvättad.

Georg kommer ut ur badrummet. Han räcker henne klänningen.

GEORG

Tänker inte tillåta att du missar en sån chans.

64 INT. KONCERTHUSET - EFTERMIDDAG

Björn och kören tränar inför kvällens konsert. Lydia kommer in i salen och hon betraktar hans ryggtavla när han dirigerar. En körmedlem signalerar åt Björn att vända sig om.

Björn avbryter träningen.

(CONTINUED)

64 CONTINUED:

BJÖRN
Vi tar en femminuters paus. För
helvete Lydia, det hade jag aldrig
vågat hoppas på.

Han omfamnar henne.

LYDIA
Vill du höra, jag är färdig med
den.

Lydia sätter sig vid orgeln och justerar skalan. Hon spelar
upp stycket för Björn.

BJÖRN
Jovisst, låter bra, men det är inte
riktigt vad gästerna förväntar sig.

LYDIA
Förväntar sig?

BJÖRN
Jag menar inte så, men folk kommer
ju för att... Lydia, du får helt
enkelt ordna en solokonsert.

LYDIA
Så du gillar det inte?

BJÖRN
Det är väl inte det jag står och
säger?

Paus.

BJÖRN (CONT'D)
Kom igen bli inte stött nu?

Paus.

BJÖRN (CONT'D)
Lydia?

Hon vänder sig mot honom.

LYDIA
Nä, men vad jag undrar är varför du
alls bad mig att komma.

BJÖRN
Det är väl klart du skulle komma!

LYDIA
För att spela eller för att träffa
mig?

(CONTINUED)

64 CONTINUED: (2)

Paus.

BJÖRN
Jag tycker du ska spela det vi
kommit överens om.

LYDIA
Hämta in de andra då så går vi
igenom det.

BJÖRN
Fattar du ens vad en sån här
koncert innebär? Det är stå eller
falla för din framtid som musiker.

LYDIA
vem försöker du lura?

Björn går mot fikarummet.

65 EXT. UTANFÖR KONCERTHUSET - KVÄLL

Uppklädda gäster strömmar till Koncerthuset.

Lydia går ut i foajén. Hon möter Georg klädd i frack.

LYDIA
Det här är lönlöst.

GEORG
Lönlöst?

Han ger henne armen och de går in i Koncertsalen.

66 INT. KONCERTHUSET - KVÄLL

De sista gästerna söker sina platser. Enskilda körmedlemmar
sjunger upp rösten.

Lydias blick möter Björns. Han slår några slag med taktpinnen
och kören tystnar.

BJÖRN
Mina damer och herrar välkomna till
kvällens konsert. Får jag
presentera Koncerthusets
symfonikör och vid orgel Lydia
Åsudd.

Först sjunger kören. Därefter tar Lydia och Björns duett vid.
Det tystnar. Lydia möter Björns blick och sätter händerna i
position. Lydia dröjer. Lydia ser igen mot Björn som spanner
ögonen i henne.

(CONTINUED)

66 CONTINUED:

Lydia börjar spela det överenskomna stycket. Plötsligt spelar hon fel. Hon kommer av sig. Lydia tittar ängsligt ut över publiken.

Hon fortsätter men spelar igen fel och plötsligt slår hon båda händerna över tangenterna som får kören att sluta. Lydia fortsätter hamra över tangenterna.

Gästerna vrider sig för att värja sig från de kakafoniska dissonanserna men Lydia slutar inte.

Björn kommer fram till henne och försöker få henne att sluta han måste gripa hennes armar för att lyckas.

BJÖRN (CONT'D)
(viskar)
För helvete Lydia, sluta.

Hon tittar på honom och börjar spela sin egen komposition. Björn tar några steg bakåt.

Några gäster går men Georg sitter kvar utan att ta blicken från Lydia. Hon vänder sig om och ser Björn i ögonen. Björn börjar på allvar lyssna på vad hon spelar.

Georg smyger ut ur koncerthuset.

Lydia reser sig upp och ser på Björn. Lydia ser ut i publiken hon söker efter Georg men hans plats är tom.

Lydia tar sig ur Björns grepp och springer ner från scenen och ut ur koncerthuset.

67 EXT. UTANFÖR KONCERTHUSET - KVÄLL

Lydia springer ut genom dörrarna. Cabrioleten slirar iväg. Lydia stannar och ser efter den.

Hon vinkar åt en taxi.

68 INT. HOTELL SVITEN BADRUMMET - KVÄLL

Georg står i badrummet och förberedar att ge sig själv en injektion.

Lydia kommer in. Hon stannar i dörröppningen och betraktar Georgs process.

LYDIA
Var har du fått allt det där ifrån?

GEORG
Den här?

(CONTINUED)

68 CONTINUED:

Han håller i en injektionsspruta.

GEORG (CONT'D)
De finns gratis på varenda
hälsostation.

Han ser på henne.

GEORG (CONT'D)
Du menar morfinet? Lite svårare,
men allt finns att få tag på,
nånstans.

Lydia sätter sig ner på huk och galaklänningen bildar en röd
pöl omkring henne.

LYDIA
Jag kan inte...

GEORG
Gå du om du vill.

LYDIA
Ja.

Georg knyter ett band om armen och får en ådra att svullna.
Han darrar på händerna. Georg ser sig om efter en bra plats
att sätta sig men finner ingen.

LYDIA (CONT'D)
Sängen?

69 INT. HOTELL SVITEN - KVÄLL

Georg sätter sig på sängkanten. Han knyter näven och försöker
träffa blodådran men klarar det inte eftersom hans händer
darrar för mycket.

Lydia hjälper honom att lägga sig och sätter sig brevid
honom. Hon tar hans hand och stödjer honom att föra
injektionssprutan till ådran. Han injecerar. Hon tar ut
sprutan.

Georg bereder en plats med armen och Lydia lägger sig brevid
honom.

Georg sluter sina ögon.

GEORG
Under kudden...

Lydia ligger kvar en lång stund. Lydia sticker handen under
kudden och hittar ett avskedsbrev från Georg adresserat
hennes.

(CONTINUED)

69 CONTINUED:

Hon ringer efter ambulans.

70 INT. HOTELL LOBBY - KVÄLL

Ambulans lyktorna blickar utanför. Två ambulansförare bär ut Georgs kropp på en brits.

En polis intervjuar Lydia. Hon räcker polisen avskedsbrevet och går ut ur hotellet.

71 EXT. I PARKEN - MORGON

Lydia går genom parken ner mot stranden.

Lydia sätter sig på en bänk och ser ut över havet. Det börjar regna.

72 INT. I EN KYRKA - DAG

Lydia spelar kompositionen ensam i en kyrka. När hon avslutar stirrar hon ut över den tomma kyrksalen.

Tystnad.

LJUDTEKNIKER

Tack!

Ett inspelningsteam kommer in i salen.

LYDIA

Ska jag ta det en gång till?

En kvinna kommer med ett glas vatten och ger det till Lydia.

LJUDTEKNIKER

Jag tyckte det var fläckfritt, vad säger du.

LYDIA

Tja, kan vi ta en paus före vi...

Björn kommer in genom dörrarna.

LJUDTEKNIKER

(ropar till alla)
Ok, vi tar tio minuter.

Inspelningsgänget går på fika.

BJÖRN

Jag vet inte om jag ska förlåta dig eller tacka dig.

(CONTINUED)

72 CONTINUED:

LYDIA

Tacka mig?

Björn sätter sig på en bänk.

BJÖRN

Jag behövde nog det där fiaskot...
för att ställa mig frågan vad det
är jag egentligen vill göra.

Paus.

LYDIA

Och vet du det nu?

Paus.

BJÖRN

Nä.

Paus.

LYDIA

Då har vi ju en bra början.